

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Ιανουαρίου 2013

σχετικά με τη θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή ειδικών όρων για τους ισχυρισμούς υγείας που καθορίζονται στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2013/63/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 προβλέπει τη δυνατότητα έκδοσης κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου υπό ειδικούς όρους για ισχυρισμούς υγείας.
- (2) Τόσο οι εθνικές αρχές ελέγχου όσο και οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων έχουν θέσει ερωτήματα σχετικά με την εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1924/2006. Για να εξασφαλιστεί η συνέπεια στην εφαρμογή αυτών των διατάξεων και για να διευκολυνθούν οι εργασίες των αρχών ελέγχου και για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη σαφήνεια και βεβαιότητα για τους οικονομικούς φορείς, ενδείκνυται η έκδοση κατευθυντήριων γραμμών.
- (3) Οι κατευθυντήριες γραμμές που περιέχονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις εθνικές αρχές ελέγχου και τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων.

ρήσεων τροφίμων. Στις 12 Οκτωβρίου 2012 έγινε διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδίως με τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων και τις ομάδες καταναλωτών.

- (4) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων ⁽²⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 καθορίζονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 24 Ιανουαρίου 2013.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ΕΕ L 404 της 30.12.2006, σ. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/committees/regulatory/scfcach/general_food/index_en.htm

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή ειδικών όρων για τους ισχυρισμούς υγείας που καθορίζονται στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1924/2006**Εισαγωγή**

Οι ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις εθνικές αρχές ελέγχου και στους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων και αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα («ο κανονισμός»). Ισχυρισμός υγείας είναι κάθε εθελοντικό εμπορικό μήνυμα ή απεικόνιση οποιασδήποτε μορφής, όπως λέξεις, δηλώσεις, εικόνες, λογότυπα κ.λπ., που δηλώνουν, υπαινίσσονται ή συνεπάγονται ότι υπάρχει σχέση ανάμεσα στο τρόφιμο που αφορά ο ισχυρισμός υγείας.

Το άρθρο 10 καθορίζει ειδικούς όρους για την επιτρεπόμενη χρήση εγκεκριμένων ισχυρισμών υγείας. Το άρθρο αυτό πρέπει να συνεκτιμάται με τις γενικές αρχές και απαιτήσεις για όλους τους ισχυρισμούς [π.χ. το άρθρο 3 του κανονισμού και οι διατάξεις της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, που οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων οφείλουν επίσης να σέβονται], με τους όρους χρήσης των ισχυρισμών διατροφής και υγείας του άρθρου 4 και με τους γενικούς όρους για όλους τους ισχυρισμούς που περιέχονται στο άρθρο 5, καθώς και με τους ειδικούς όρους χρήσης που προβλέπονται στον κατάλογο των επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας. Για παράδειγμα, στην περίπτωση των ισχυρισμών υγείας που αφορούν τη «μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας» που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο α), με το άρθρο 14 παράγραφος 2 ζητούνται συμπληρωματικές πληροφορίες. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ακόμη και εγκεκριμένοι ισχυρισμοί υγείας δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται αν δεν ικανοποιούν πλήρως τις απαιτήσεις του κανονισμού. Αντίστοιχα, ακόμη και αν ένας ισχυρισμός είναι εγκεκριμένος και περιλαμβάνεται στους καταλόγους των επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας, οι εθνικές αρχές οφείλουν να ενεργήσουν αν η χρήση του ισχυρισμού δεν συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις του κανονισμού.

Θα ήταν ευκολότερη η συμμόρφωση με τις διατάξεις του κανονισμού, και ιδίως με το άρθρο 10, αν ο υπεύθυνος επιχείρησης τροφίμων είναι σε θέση να αποδείξει τη δέουσα επιμέλεια και τα μέτρα που έχουν ληφθεί για τη συμμόρφωση με κάθε μέρος του κανονισμού.

1. Απαγόρευση μη εγκεκριμένων ισχυρισμών υγείας και ισχυρισμών υγείας των οποίων η χρήση δεν συμμορφώνεται με τον κανονισμό – άρθρο 10 παράγραφος 1

Το άρθρο 10 παράγραφος 1 προβλέπει ότι απαγορεύονται όλοι οι ισχυρισμοί υγείας, εκτός αν: α) έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή και β) η χρήση τους συμμορφώνεται με τις διατάξεις του κανονισμού. Οι ισχυρισμοί υγείας πρέπει να έχουν εγκριθεί βάσει της ενδεδειγμένης διαδικασίας που προβλέπεται από τον κανονισμό και να έχουν εισαχθεί σε έναν από τους καταλόγους επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 3 και στο άρθρο 14 παράγραφος 1. Ισχυρισμοί υγείας που δεν είναι εγκεκριμένοι (μη εισηγμένοι σε έναν από τους καταλόγους επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας) και ισχυρισμοί υγείας που έχουν εγκριθεί (εισηγμένοι σε έναν από τους καταλόγους επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας) των οποίων όμως η χρήση δεν συμμορφώνεται με τους κανόνες που ορίζονται στον κανονισμό, απαγορεύονται.

2. Υποχρεωτικές πληροφορίες που συνοδεύουν εγκεκριμένους ισχυρισμούς υγείας — άρθρο 10 παράγραφος 2**2.1. Διάκριση τριών περιπτώσεων για την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 2**

Με σκοπό τη συμμόρφωση με τον κανονισμό, το άρθρο 10 παράγραφος 2 απαιτεί δύο ή, όπου ενδείκνυται, τέσσερα στοιχεία υποχρεωτικής πληροφόρησης που πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή όταν χρησιμοποιείται ισχυρισμός υγείας. Οι πληροφορίες που ορίζονται στα στοιχεία α) έως δ) του άρθρου 10 παράγραφος 2 πρέπει να παρέχονται στην επίσημηση του τροφίμου ή στην παρουσίαση και διαφήμισή του, αν δεν υπάρχει επίσημηση. Η διάταξη αυτή θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του στόχου του νομοθέτη, δηλαδή να εξασφαλίζεται ένα υψηλό επίπεδο προστασίας του καταναλωτή με την παροχή επακριβών και αληθινών πληροφοριών, ώστε να μπορεί ο καταναλωτής να κάνει τεκμηριωμένη επιλογή.

Η «επίσημηση» ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/13/ΕΚ και στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο ι) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾. Ο ορισμός αυτός αναφέρει: «επίσημηση»: οποιεσδήποτε μνείες, ενδείξεις, εμπορικά σήματα, εμπορικές ονομασίες, εικόνες ή σύμβολα που αναφέρονται σε ένα τρόφιμο και τοποθετούνται σε κάθε συσκευασία, έγγραφο, πινακίδα, ετικέτα, δακτύλιο ή περιλαίμιο που συνοδεύει ή αναφέρεται στο τρόφιμο αυτό». Στη νομοθεσία της Ένωσης υπάρχει ορισμός της «διαφήμισης» ⁽⁴⁾, όχι όμως ορισμός της «παρουσίασης», η οποία θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της επεξηγήσεως που παρέχεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/13/ΕΚ και στο άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1169/2011.

⁽¹⁾ ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 250 της 19.9.1984, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 18.

⁽⁴⁾ Η οδηγία 2006/114/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση αναφέρει: «διαφήμιση»: κάθε ανακοίνωση που γίνεται στο πλαίσιο εμπορικής, βιομηχανικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας, με στόχο την προώθηση της προμήθειας αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των ακινήτων, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 21).

Ο ισχυρισμός υγείας μπορεί να διατυπώνεται στην «επισήμανση», με την οποία νοείται κάτι περισσότερο από την απλή ετικέτα, αφού περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες προς τον καταναλωτή σχετικά με το τρόφιμο το οποίο συνοδεύει ή στο οποίο αναφέρεται. Η διάκριση ανάμεσα στην «επισήμανση» και τη «διαφήμιση» έγκειται στο ότι η «επισήμανση» αφορά τη διάθεση του τροφίμου στον τελικό καταναλωτή, ενώ η «διαφήμιση» αφορά την προβολή της διάθεσης του τροφίμου από τον υπεύθυνο της επιχείρησης τροφίμων.

- α) Με σκοπό τη συμμόρφωση με το άρθρο 10 παράγραφος 2, είναι αναγκαίο να συμπεριληφθούν οι υποχρεωτικές πληροφορίες στην επισήμανση του τροφίμου για το οποίο διατυπώνεται ο ισχυρισμός υγείας.
- β) Όπου δεν υπάρχει «επισήμανση», οι υποχρεωτικές πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται στη «διαφήμιση» και την «παρουσίαση» του τροφίμου στο οποίο αναφέρεται ο ισχυρισμός υγείας. Για παράδειγμα, όταν ένας ισχυρισμός υγείας χρησιμοποιείται στη γενική διαφήμιση ενός τροφίμου (π.χ. ελαιόλαδο, γαλακτοκομικά, κρέας κ.λπ.), που δεν τον συνδέει με ένα συγκεκριμένο προϊόν που θα είχε «επισήμανση», οι υποχρεωτικές πληροφορίες πρέπει να παρέχονται και στη «διαφήμιση» και στην «παρουσίαση» αυτού του τροφίμου.

Το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1169/2011 θεσπίζει την αρχή ότι ο καταναλωτής θα πρέπει πάντοτε να έχει στη διάθεσή του τις υποχρεωτικές πληροφορίες προκειμένου να αποφασίσει για την αγορά ενός τροφίμου. Ειδική αναφορά πρέπει να γίνει όσον αφορά το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1169/2011 για τις εξ αποστάσεως πωλήσεις. Οι υποχρεωτικές πληροφορίες θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στον καταναλωτή πριν από την αγορά και στις περιπτώσεις των εξ αποστάσεως πωλήσεων, που η πρόσβαση στην «επισήμανση» είναι περιορισμένη, οι υποχρεωτικές πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνονται στην παρουσίαση και τη διαφήμιση του τροφίμου, στο υλικό που συνοδεύει την εξ αποστάσεως πώληση, είτε πρόκειται για δικτυακό τόπο, κατάλογο, ενημερωτικό φυλλάδιο, επιστολή κ.ο.κ.

- γ) Το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού προβλέπει εξαίρεση για τα μη προσσκευασμένα τρόφιμα που προσφέρονται προς πώληση στον τελικό καταναλωτή ή σε μονάδες ομαδικής εστίασης και για τρόφιμα που συσκευάζονται στο σημείο πώλησης ύστερα από αίτημα του αγοραστή ή που προσσκευάζονται με σκοπό την άμεση πώληση. Αυτή η εξαίρεση σημαίνει ότι δεν απαιτούνται οι υποχρεωτικές πληροφορίες που απαριθμούνται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 10 παράγραφος 2. Αντίθετα, όπου ενδείκνυται απαιτούνται πάντοτε οι πληροφορίες που προβλέπονται στα στοιχεία γ) και δ) του άρθρου 10 παράγραφος 2.

2.2. Τέσσερα στοιχεία υποχρεωτικής πληροφόρησης

Ενώ επιτρέπει κάποια ευελιξία στους υπευθύνους των επιχειρήσεων τροφίμων όσον αφορά τον τρόπο έκφρασης των υποχρεωτικών πληροφοριών, ο κανονισμός προβλέπει ότι τα ακόλουθα τέσσερα στοιχεία πληροφόρησης πρέπει να παρέχονται όταν χρησιμοποιείται επιτρεπόμενος ισχυρισμός υγείας:

- α) *«δήλωση που να επισημαίνει τη σπουδαιότητα της ποικιλίας και ισορροπημένης διατροφής και του υγιεινού τρόπου ζωής»*

Σκοπός αυτής της διάταξης είναι να μπορέσει ο καταναλωτής να κατανοήσει τη συγκεκριμένη επωφελή επίδραση του τροφίμου που φέρει τον ισχυρισμό υγείας. Υπογραμμίζει ότι οι καταναλωτές θα πρέπει να ενημερώνονται ότι η κατανάλωση του συγκεκριμένου τροφίμου θα πρέπει να αποτελεί μέρος μιας ποικιλίας και ισορροπημένης διατροφής και να μην τρώγεται καθ' υπερβολή ή εις βάρος της ορθής διατροφικής πρακτικής (αιτιολογική σκέψη 18), ώστε να επιτυγχάνονται οφέλη για την υγεία, και ότι η κατανάλωση του τροφίμου που φέρει τον ισχυρισμό υγείας στο πλαίσιο μιας ποικιλίας και ισορροπημένης διατροφής αποτελεί ένα μόνο μέρος του υγιεινού τρόπου ζωής.

- β) *«η ποσότητα του τροφίμου και ο τρόπος κατανάλωσης που απαιτούνται, ώστε να επιτευχθεί το ενεργητικό αποτέλεσμα που δηλώνει ο ισχυρισμός»*

Η διάταξη αφορά την πληροφορία που θα πρέπει να παρέχει ο υπεύθυνος της επιχείρησης τροφίμων, με βάση τη σύνθεση του τροφίμου, για να εξασφαλιστεί η πραγματοποίηση της ισχυριζόμενης επίδρασης. Ο τρόπος κατανάλωσης του τροφίμου είναι σημαντικός και η γνωστοποίηση αυτού στον καταναλωτή μπορεί να αποτελέσει επίσης μια απαίτηση των ειδικών όρων χρήσης των ισχυρισμών υγείας, εκ μέρους της Επιτροπής, κατά την έγκριση και τη συμπερίληψη των ισχυρισμών στο μητρώο της Ένωσης⁽¹⁾. Ωστόσο, η εν λόγω διάταξη πρέπει να εξασφαλίζει ότι ο καταναλωτής είναι, για όλους τους ισχυρισμούς υγείας, πλήρως ενημερωμένος όσον αφορά την ποσότητα τροφίμου που απαιτείται και τον τρόπο κατανάλωσής του κατά τη διάρκεια της ημέρας. Για παράδειγμα, πρέπει να παρέχονται πληροφορίες για το κατά πόσον είναι πιθανόν να επιτευχθεί η ισχυριζόμενη επίδραση, με την κατανάλωση του τροφίμου μία ή περισσότερες φορές κατά τη διάρκεια της ημέρας. Επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές δεν πρέπει να ενθαρρύνουν ή να εμφανίζουν ως αποδεκτή την υπερβολική κατανάλωση ενός τροφίμου, όπως προβλέπεται στο στοιχείο γ) της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 3. Όπου αυτό δεν είναι δυνατό, δεν θα πρέπει να διατυπώνεται ο ισχυρισμός υγείας.

- γ) *«κατά περίπτωση, δήλωση προς τα άτομα που πρέπει να αποφεύγουν την κατανάλωση του τροφίμου»* και

- δ) *«κατάλληλη προειδοποίηση για τα προϊόντα που ενδέχεται να αποτελούν κίνδυνο για την υγεία σε περίπτωση υπερβολικής κατανάλωσής τους».*

Ορισμένοι ισχυρισμοί μπορούν να εγκρίνονται με περιορισμούς όσον αφορά τη χρήση τους ή, στην περίπτωση ορισμένων ουσιών, άλλες διατάξεις, ειδικές για κατηγορίες τροφίμων, μπορεί να προβλέπουν πρόσθετες απαιτήσεις επισήμανσης. Όλες αυτές οι απαιτήσεις είναι αδροιστικές και οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων θα πρέπει να σέβονται όλες τις σχετικές διατάξεις που αφορούν τα τρόφιμα και τους ισχυρισμούς. Ωστόσο, οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων θα πρέπει να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους στο πλαίσιο της γενικής νομοθεσίας για τα τρόφιμα και να συμμορφώνονται με τη θεμελιώδη απαίτηση να διαθέτουν στην αγορά τρόφιμα ασφαλή και μη επιβλαβή για την υγεία και να χρησιμοποιούν παρόμοιες δηλώσεις με ίδια εγγύηση.

(1) Το μητρώο της Ένωσης δημοσιεύεται στον επίσημο δικτυακό τόπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ΓΔ Υγείας και Καταναλωτών: <http://ec.europa.eu/nutclaims/>

3. Αναφορά σε γενικά, μη συγκεκριμένα οφέλη για την υγεία — άρθρο 10 παράγραφος 3

Το άρθρο 10 παράγραφος 3 επιτρέπει τη χρήση εύκολων, ελκυστικών δηλώσεων που αναφέρονται σε γενικά, μη συγκεκριμένα οφέλη του τροφίμου για τη συνολική υγεία ή για την ευεξία, χωρίς προηγούμενη έγκριση, υπό συγκεκριμένους όρους. Η χρήση αυτών των δηλώσεων μπορεί να είναι χρήσιμη στους καταναλωτές, αφού θα δίνεται η δυνατότητα επικοινωνίας πιο φιλικών προς τους καταναλωτές μηνυμάτων. Ωστόσο, υπάρχει το ενδεχόμενο της εύκολης παρανόησης και/ή παρερμηνείας από τους καταναλωτές, δημιουργώντας ενδεχομένως μια εικόνα άλλων/καλύτερων οφελών ενός τροφίμου για την υγεία, από αυτά που έχει πραγματικά. Για το λόγο αυτό, όταν γίνεται αναφορά σε γενικά, μη συγκεκριμένα οφέλη για την υγεία, απαιτείται να συνοδεύονται αυτές οι αναφορές από συγκεκριμένο ισχυρισμό υγείας από τους καταλόγους των επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας του ενωσιακού μητρώου. Για τους σκοπούς του κανονισμού, οι συγκεκριμένοι εγκεκριμένοι ισχυρισμοί υγείας που συνοδεύουν δήλωση στην οποία γίνεται αναφορά σε γενικά, μη συγκεκριμένα οφέλη για την υγεία, θα πρέπει να διατυπώνονται «δίπλα» ή «μετά» από αυτή τη δήλωση.

Οι συγκεκριμένοι ισχυρισμοί από τους καταλόγους των επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας θα πρέπει να έχουν κάποια συνάφεια με τη γενική αναφορά. Όσο ευρύτερη είναι αυτή η αναφορά, π.χ. «για καλή υγεία», τόσο περισσότεροι ισχυρισμοί υγείας από τους επιτρεπόμενους καταλόγους θα είναι κατάλληλοι για να τη συνοδεύσουν. Επίσης, πρέπει να δοθεί προσοχή στο γεγονός ότι το άρθρο 10 ορίζει κανόνες όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο χρησιμοποιούνται οι ισχυρισμοί υγείας και δεδομένου ότι το άρθρο 10 αναφέρεται συγκεκριμένα στους κανόνες των κεφαλαίων II και IV, οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη για τη συμμόρφωση των υπευθύνων επιχειρήσεων τροφίμων με τις απαιτήσεις που ορίζει το άρθρο 10 παράγραφος 3. Επομένως, για να αποφεύγεται η παραπλάνηση των καταναλωτών, οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων έχουν την ευθύνη να καταδεικνύουν τη σχέση μεταξύ των γενικών, μη συγκεκριμένων οφελών για την υγεία ενός τροφίμου και του ειδικού, συνοδευτικού επιτρεπόμενου ισχυρισμού υγείας.

Ορισμένοι ισχυρισμοί που υποβλήθηκαν προς έγκριση κατά τη διάρκεια της επιστημονικής τους αξιολόγησης κρίθηκαν πολύ γενικοί ή μη συγκεκριμένοι για αξιολόγηση. Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν ήταν δυνατόν να εγκριθούν και, επομένως, περιλαμβάνονται στους καταλόγους των μη εγκεκριμένων ισχυρισμών διατροφής και υγείας του ενωσιακού μητρώου. Αυτό δεν αποκλείει να επωφεληθούν οι ισχυρισμοί αυτοί από τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 3 και, επομένως, να μπορούν να χρησιμοποιηθούν νόμιμα, όταν συνοδεύονται από συγκεκριμένο ισχυρισμό από τον κατάλογο των επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.